

МІНІСТЕРСТВО ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ
(Мінекономіки)

вул. М. Грушевського 12/2, м. Київ, 01008, тел. (044)200-47-53, факс (044)253-63-71
E-mail: meconomy@me.gov.ua, <http://www.me.gov.ua>, код ЄДРПОУ 37508596

На № _____ від _____

Державна регуляторна служба України

*Щодо погодження
законопроекту*

На засіданні Уряду 17.02.2023 прийнято рішення доопрацювати в одноденний строк проект Закону України «Про державні резерви» (далі – законопроект) з урахуванням позиції Державної регуляторної служби України.

Відповідно до статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» Мінекономіки надсилає на погодження зазначений законопроект.

Просимо погодити законопроект в одноденний строк.

- Додаток:
1. Законопроект на 21 арк.
 2. Пояснювальна записка на 3 арк.
 3. Порівняльна таблиця на 3 арк.
 4. Аналіз регуляторного впливу на 11 арк.
 5. Повідомлення щодо законопроекту на 1 арк.
 6. Оголошення про оприлюднення на 1 арк.

Заступник Міністра

Ігор ФОМЕНКО

Станіслав ЦИГІЧКО 050 841 57 40

ДОКУМЕНТ СЕД Мінекономіки АСКОД

Підписувач **Фоменко Ігор Олександрович**
Сертифікат 4FD4BFDE9E1BAF3A04000000756F000028570100
Дійсний з 19.09.2022 17:41:49 по 19.09.2024 17:41:49

Мінекономіки

56-09/6839-03 від 17.02.2023 17:26

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

до проекту Закону України

«Про державні резерви»

1. Мета

Метою прийняття проекту Закону України «Про державні резерви» (далі – проект Закону України) є забезпечення реформування діючої на сьогодні системи державного матеріального резерву.

2. Обґрунтування необхідності прийняття акта

Проект Закону України розроблено Міністерством економіки України відповідно до розпорядження Кабінету Міністрів України від 19 серпня 2022 року № 771-р «Про схвалення Стратегії реформування системи державного матеріального резерву на період до 2025 року», на виконання пункту 1 плану заходів з реалізації Стратегії реформування системи державного матеріального резерву на період до 2025 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 25 листопада 2022 року № 1126-р.

Система державного матеріального резерву (далі – державного резерву) історично створювалась в умовах радянської територіальної глобалізації, суцільної державної власності та планової економіки. Ця епоха закінчилась у 1991 році. За цей час відбулись докорінні зміни у світових економіках, суспільних викликах та технологічних можливостях людства.

Так, чинні засади функціонування державного матеріального резерву, порядок його формування та використання ґрунтуються на застарілих принципах і не враховують сучасних змін у ситуації, в якій перебуває Україна, формування та використання державного резерву здійснюються без визначеної стратегії його розвитку.

Разом з тим, підтримання в належному стані запасів державного резерву є важливим чинником у сфері забезпечення національної та економічної безпеки, який спрямований на поступове зміцнення економічної стійкості та посилення невразливості національної економіки до зовнішніх і внутрішніх загроз.

Наведене свідчить про необхідність реформування системи державного резерву.

3. Основні положення проекту акта

Проектом Закону України передбачається удосконалити наступні аспекти: розмежування державного матеріального резерву та мобілізаційного резерву, а також пропонується чітко визначення балансоутримувача як державного матеріального резерву так і балансоутримувачів мобілізаційного резерву та надати повноваження центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державних резервів з перевірки наявності матеріальних цінностей державних резервів;

пропонується передбачити оновлені принципи та напрями формування номенклатури матеріальних цінностей;

пропонується законодавчо закріпити поняття резервування, порядок та критерії відбору резервантів;

ДОКУМЕНТ СЕД Мінекономіки АСКОД

Підписувач Свириденко Юлія Анатоліївна

Сертифікат 58E2D9E7F900307B040000007EB82C004B709B00

Дійсний з 12.11.2021 0:00:00 по 11.11.2023 23:59:59

Мінекономіки

56-02/6378-01 від 16.02.2023 09:12

пропонується удосконалити порядок проведення освіження матеріальних цінностей;

пропонується передбачити можливість зберігання палива на території країн Європи;

пропонується варіант штрафних санкцій, який надасть змогу посилити відповідальність та дозволить дисциплінувати суб'єктів господарювання;

пропонується передбачити, що рішення про застосування фінансових санкцій є виконавчим документом;

пропонується звільнити центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державних резервів від сплати судового збору;

пропонується створити захищену автоматизовану базу даних, відповідно до якої здійснюються зберігання, захист, облік, пошук, узагальнення інформації, та формування звітності, з дотриманням вимог законодавства, яким врегульовано питання доступу до інформації з обмеженим доступом.

4. Правові аспекти

Проект Закону України розроблено відповідно до Цивільного кодексу України, Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію», розпорядження Кабінету Міністрів України від 19 серпня 2022 року № 771-р «Про схвалення Стратегії реформування системи державного матеріального резерву на період до 2025 року», розпорядження Кабінету Міністрів України від 25 листопада 2022 року № 1126-р «Про затвердження плану заходів з реалізації Стратегії реформування системи державного матеріального резерву на період до 2025 року».

5. Фінансово-економічне обґрунтування

Реалізація проекту Закону України потребує фінансування з державного чи місцевого бюджетів.

6. Позиція заінтересованих сторін

Проект Закону України не стосується питань функціонування місцевого самоврядування, прав та інтересів територіальних громад, місцевого та регіонального розвитку, соціально-трудової сфери, прав осіб з інвалідністю, функціонування і застосування української мови як державної.

Проект Закону України не стосується сфери наукової та науково-технічної діяльності, у зв'язку з чим проект Закону України не надсилався на розгляд Наукового комітету Національної ради з питань розвитку науки і технологій.

7. Оцінка відповідності

У проекті Закону України відсутні положення, що стосуються зобов'язань України у сфері європейської інтеграції, прав та свобод, гарантованих Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод, впливають на забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків,

містять ризики вчинення корупційних правопорушень та правопорушень, пов'язаних з корупцією або створюються підстави для дискримінації.

Проект Закону України надсилався до Національного агентства з питань запобігання корупції листом від 16.12.2022 № 56-04/80118-03 (дата надходження проекту 16.12.2022 № 28018) для визначення необхідності проведення антикорупційної експертизи.

Проект Закону України не потребує проведення громадської антикорупційної, громадської антидискримінаційної та громадської гендерно-правової експертизи.

8. Прогноз результатів

Прийняття проекту Закону України сприятиме удосконаленню нормативно-правового регулювання питань щодо формування, розміщення, зберігання та використання запасів державних резервів.

Заінтересована Сторона	Вплив реалізації акта на заінтересовану сторону	Пояснення очікуваного впливу
Населення України	Позитивний	Прийняття проекту Закону України «Про державні резерви» дозволить створити достатній рівень запасів матеріальних цінностей, забезпечить належне зберігання та своєчасне освіження, що в свою чергу забезпечить ефективну підтримку населення, зокрема, в особливий період.
Суб'єкти господарювання, незалежно від їх організаційно-правових форм та форм власності	Позитивний	Прийняття проекту Закону України «Про державні резерви» дозволить забезпечити розвиток виробничих потужностей суб'єктів господарювання, отримання додаткового доходу та сприятиме виробництву більшої кількості товару.

Перший віце-прем'єр-міністр України -
Міністр економіки України
_____ 2023 р.

Юлія СВИРИДЕНКО

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ

до проекту Закону України “Про державні резерви”

Зміст положення акта законодавства	Зміст відповідного положення проекту акта
Цивільний кодекс України	
Стаття 268. Вимоги, на які позовна давність не поширюється 1. Позовна давність не поширюється: 1) на вимогу, що випливає із порушення особистих немайнових прав, крім випадків, встановлених законом; ... б) на вимогу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного матеріального резерву, стосовно виконання зобов'язань, що випливають із Закону України "Про державний матеріальний резерв"; ...	Стаття 268. Вимоги, на які позовна давність не поширюється 1. Позовна давність не поширюється: 1) на вимогу, що випливає із порушення особистих немайнових прав, крім випадків, встановлених законом; ... б) на вимогу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державних резервів, стосовно виконання зобов'язань, що випливають із Закону України “Про державні резерви”; ...
Закон України “Про державну таємницю”	
Стаття 8. Інформація, що може бути віднесена до державної таємниці До державної таємниці у порядку, встановленому цим Законом, відноситься інформація: ... 2) у сфері економіки, науки і техніки: <u>про зміст мобілізаційних планів державних органів та органів місцевого самоврядування, мобілізаційні потужності, заходи мобілізаційної підготовки і мобілізації та обсяги їх фінансування, запаси та обсяги постачання стратегічних видів сировини і матеріалів, а також зведені відомості про номенклатуру та рівні накопичення, загальні обсяги поставок, відпуску, закладення, освіження, розміщення</u>	Стаття 8. Інформація, що може бути віднесена до державної таємниці До державної таємниці у порядку, встановленому цим Законом, відноситься інформація: ... 2) у сфері економіки, науки і техніки: про зміст мобілізаційних планів державних органів та органів місцевого самоврядування, мобілізаційні потужності, заходи мобілізаційної підготовки і мобілізації та обсяги їх фінансування, запаси та обсяги постачання стратегічних видів сировини і матеріалів, а також відомості про номенклатуру та норми накопичення, загальні обсяги поставок, закладення, зберігання,

ДОКУМЕНТ СЕД Мінекономіки АСКОД

Підписувач **Свириденко Юлія Анатоліївна**
Сертифікат **58E2D9E7F900307B040000007EB82C004B709B00**
Дійсний з **12.11.2021 0:00:00** по **11.11.2023 23:59:59**

Мінекономіки

56-02/6378-01 від 16.02.2023 09:12

і фактичні запаси державного матеріального резерву;	освіження та відпуску, а також фактичні запаси матеріальних цінностей державних резервів;
Закон України “Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності”	
Стаття 2. Сфера дії цього Закону Дія цього Закону поширюється на відносини, пов'язані зі здійсненням державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності. ... Заходи контролю здійснюються органами державного архітектурно-будівельного контролю (нагляду), державного нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю та зайнятість населення, державного нагляду (контролю) у сфері пожежної та техногенної безпеки, державного контролю за додержанням законодавства у сфері моніторингу, звітності та верифікації викидів парникових газів у встановленому цим Законом порядку з урахуванням особливостей, визначених законами у відповідних сферах та міжнародними договорами, зокрема державного нагляду (контролю) в галузі цивільної авіації - з урахуванням особливостей, встановлених Повітряним кодексом України, нормативно-правовими актами, прийнятими на його виконання (Авіаційними правилами України), та міжнародними договорами у сфері цивільної авіації.	Стаття 2. Сфера дії цього Закону Дія цього Закону поширюється на відносини, пов'язані зі здійсненням державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності. ... Заходи контролю здійснюються органами державного архітектурно-будівельного контролю (нагляду), державного нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю та зайнятість населення, державного нагляду (контролю) у сфері пожежної та техногенної безпеки, державного контролю за додержанням законодавства у сфері моніторингу, звітності та верифікації викидів парникових газів, державного нагляду (контролю) у сфері державних резервів у встановленому цим Законом порядку з урахуванням особливостей, визначених законами у відповідних сферах та міжнародними договорами, зокрема державного нагляду (контролю) в галузі цивільної авіації - з урахуванням особливостей, встановлених Повітряним кодексом України, нормативно-правовими актами, прийнятими на його виконання (Авіаційними правилами України), та міжнародними договорами у сфері цивільної авіації.
Закон України “Про судовий збір”	
Стаття 5. Пільги щодо сплати судового збору 1. Від сплати судового збору під час розгляду справи в усіх судових інстанціях звільняються: 1) позивачі - у справах про стягнення заробітної плати та поновлення на роботі;	Стаття 5. Пільги щодо сплати судового збору 1. Від сплати судового збору під час розгляду справи в усіх судових інстанціях звільняються: 1) позивачі - у справах про стягнення заробітної плати та поновлення на роботі;

...
 27) центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, його територіальні органи - в частині стягнення сум податкового боргу, заборгованості зі сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування.

...
 27) центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, його територіальні органи - в частині стягнення сум податкового боргу, заборгованості зі сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування;

28) центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державних резервів, — у справах, що вирішуються на підставі законодавства про державні резерви.

**Перший віце-прем'єр-міністр України -
 Міністр економіки України**

Юлія СВИРИДЕНКО

Вноситься
Кабінетом Міністрів України

Д. ШМИГАЛЬ

“ ” 2023 р.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про державні резерви

Цей Закон визначає правові, організаційні та фінансово-економічні засади формування в Україні державних резервів та регулює відносини у цій сфері.

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

1) відпуск державних резервів — реалізація чи безоплатна передача матеріальних цінностей державних резервів визначеному одержувачу (споживачу) або реалізація їх на конкурентних засадах у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України;

2) відповідальне зберігання державного матеріального резерву — зберігання відповідної кількості з дотримання відповідних умов для забезпечення належної якості закладених до державних резервів матеріальних цінностей у суб'єктів господарювання, незалежно від форм власності (резиденти та нерезиденти), у тому числі за межами України (далі — відповідальні зберігачі);

3) відповідальне зберігання мобілізаційного резерву — зберігання відповідної кількості та належної якості закладених до державних резервів матеріальних цінностей у суб'єктів господарювання, які залучаються до виконання мобілізаційних завдань (замовлень);

4) Єдиний реєстр державних резервів — це єдина державна інформаційна-комунікаційна система, яка містить відомості про запаси матеріальних цінностей державних резервів та забезпечує їх облік, пошук, узагальнення і формування звітності;

5) державні резерви — це особливі державні запаси матеріальних цінностей, призначені для використання в цілях та в порядку, встановлених цим Законом;

6) державний матеріальний резерв — запас матеріальних цінностей, який складається із запасів сировинних, у тому числі паливно-енергетичних та матеріально-технічних ресурсів, промислових і продовольчих товарів, критично важливих лікарських засобів та медичних виробів, призначених для використання у мирний час, а також в особливий період;

7) договір резервування — угода щодо резервування матеріальних цінностей, що укладається між центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державних резервів, та резервантом;

8) закладення матеріальних цінностей до державних резервів — прийняття матеріальних цінностей для зберігання в державних резервах;

9) зберігання державних резервів — забезпечення збереження відповідної кількості з дотриманням відповідних умов для забезпечення належної якості закладених до державних резервів матеріальних цінностей до прийняття в установленому порядку рішення про їх відпуск без надання права користуватися цими цінностями;

10) знищення матеріальних цінностей державних резервів — механічна, фізико-хімічна, біологічна або інша обробка та розміщення (захоронення) матеріальних цінностей або їх залишкових компонентів у спеціально визначених місцях;

11) мобілізаційний резерв — запас матеріальних цінностей, призначений для забезпечення розгортання виробництва військової та іншої промислової продукції, ремонту військової техніки та майна в особливий період, розгортання у воєнний час робіт з відновлення залізничних та автомобільних шляхів, морських та річкових портів, аеродромів, ліній і інфраструктури електронних комунікаційних мереж, газо-, нафтопродуктопроводів, систем енерго- і водопостачання для організації безперебійної роботи промисловості, транспорту і електронних комунікацій, подання медичної допомоги;

12) недопоставка — неповне виконання умов договору поставки та закладення до державного матеріального резерву матеріальних цінностей;

13) незабезпечення збереження — допущення псування або погіршення якості, невідповідності кількості, перевищення термінів зберігання, знищення, викрадення або самовільне відчуження матеріальних цінностей державних резервів;

14) незнижуваний запас — мінімальний, постійно підтримуваний рівень зберігання матеріальних цінностей у державному матеріальному резерві;

15) неповне закладення матеріальних цінностей до державних резервів — прийняття до державних резервів матеріальних цінностей меншої кількості ніж визначено договором поставки та закладення до державних резервів;

16) номенклатура матеріальних цінностей державного матеріального резерву — перелік найменувань матеріальних цінностей державного матеріального резерву, що підлягають закладенню до державного матеріального резерву, норм їх накопичення, у тому числі незнижуваний запас;

17) освіження запасів державних резервів — відпуск матеріальних цінностей державних резервів у зв'язку із закінченням встановленого строку зберігання матеріальних цінностей, тари, упаковки, а також внаслідок виникнення обставин, які можуть призвести до псування або погіршення якості продукції до закінчення строку її зберігання, за умови одночасної або наступної поставки і закладення до державних резервів матеріальних цінностей у встановленому Кабінетом Міністрів України порядку;

18) освіження без розриву у часі — відпуск матеріальних цінностей державних резервів у зв'язку із закінченням встановленого строку зберігання матеріальних цінностей, тари, упаковки, а також внаслідок виникнення обставин, які можуть призвести до псування або погіршення якості продукції до закінчення строку її зберігання, за умови одночасної поставки і закладення до державних резервів матеріальних цінностей, які здійснює резервант самостійно відповідно до договору резервування;

19) переробка матеріальних цінностей державних резервів — будь-які технологічні операції, пов'язані із зміною фізичних, хімічних чи біологічних властивостей матеріальних цінностей з метою підготовки їх до утилізації або подальшого їх використання за умови відповідності їх вимогам законодавства;

20) переміщення матеріальних цінностей державного матеріального резерву — перевезення (транспортування) матеріальних цінностей державних резервів з одного місця знаходження до іншого місця відповідального зберігання у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України;

21) поповнення — підтримання рівня накопичення запасів державних резервів;

22) поставка — закупівля і доставка матеріальних цінностей з метою закладення їх до державних резервів та розміщення цих матеріальних цінностей у відповідальних зберігачів з оформленням відповідних документів;

23) реалізація — продаж матеріальних цінностей державних резервів визначеному Кабінетом Міністрів України одержувачу (споживачу) або реалізація їх на конкурентних засадах у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України;

24) резервант — національний виробник, підприємство, установа та організація незалежно від форми власності (резидент), які відповідають встановленим Кабінетом Міністрів України критеріям щодо можливості виконання функцій резервування та з яким укладено договір резервування, а також іноземна компанія чи організація (нерезидент), яка відповідає встановленим Кабінетом Міністрів України критеріям щодо можливості виконання функцій резервування та з якою укладено відповідний договір згідно із нормами міжнародного права;

25) резервування — формування запасів матеріальних цінностей державного матеріального резерву шляхом викупу їх центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державних резервів, у резервантів, які самостійно забезпечують їх зберігання та оновлення без розриву у часі;

26) розбронювання матеріальних цінностей мобілізаційного резерву — відпуск матеріальних цінностей з мобілізаційного резерву без наступного їх повернення;

27) самовільне відчуження — використання або реалізація матеріальних цінностей державних резервів відповідальним зберігачем або резервантом, що перебувають у нього на відповідальному зберіганні або зарезервовані, без відповідного рішення центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державних резервів;

28) стратегічні потреби України — потреби держави в запасах сировинних, матеріально-технічних та продовольчих ресурсів, критично важливих лікарських засобів та медичних виробів, необхідних для забезпечення національної безпеки України, стабілізації економіки держави та виконання першочергових робіт під час ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій;

29) утилізація матеріальних цінностей державних резервів — використання матеріальних цінностей як вторинних матеріальних чи енергетичних ресурсів;

30) формування державного матеріального резерву — закладення (поповнення) матеріальних цінностей державного матеріального резерву.

2. Інші терміни вживаються у значенні, наведеному в Законах України “Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах”, “Про національну безпеку України”, “Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію”, інших законодавчих актах України.

Стаття 2. Сфера дії цього Закону

1. Цей Закон визначає правові відносини, що виникають у процесі формування, розміщення, зберігання, переміщення, поставки, резервування, фінансування, відпуску, освіження державних резервів, а також правові та організаційні засади створення та функціонування Єдиного реєстру державних резервів.

Стаття 3. Призначення державних резервів

1. Державні резерви призначаються для:

- забезпечення потреб України в особливий період;
- забезпечення стратегічних потреб України;
- надання гуманітарної допомоги.

Стаття 4. Складові державних резервів

1. Державні резерви складаються з державного матеріального резерву та мобілізаційного резерву.

Стаття 5. Органи та суб'єкти, які здійснюють формування, зберігання, переміщення, поставки, резервування, фінансування, відпуск, освіження державного матеріального резерву

1. Організаційну систему органів та суб'єктів, які здійснюють формування, зберігання, переміщення, поставки, резервування, фінансування, відпуск, освіження державного матеріального резерву становлять:

- 1) центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державних резервів;
- 2) суб'єкти господарювання, які розміщують запаси державного матеріального резерву на відповідальне зберігання (відповідальні зберігачі);
- 3) резерванти (резиденти/нерезиденти).

2. Підприємства, установи і організації, що належать до сфери управління центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державних резервів є особливо важливими об'єктами, охорона і пожежна безпека яких проводиться підрозділами відомчої воєнізованої охорони або державними підприємствами і організаціями на підставі договорів про надання охоронних послуг.

Положення про відомчу воєнізовану охорону затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері державних резервів.

Контроль за діяльністю підрозділів відомчої воєнізованої охорони здійснює центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державних резервів.

Стаття 6. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері державних резервів

1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері державних резервів:

1) забезпечує формування державної політики у сфері державних резервів;

2) здійснює нормативно-правове регулювання у сфері державних резервів;

3) визначає пріоритетні напрями розвитку у сфері державних резервів;

4) узагальнює практику застосування законодавства у сфері державних резервів, розроблює пропозиції щодо його вдосконалення та вносить на розгляд в установленому порядку проекти законодавчих актів, актів Президента України, Кабінету Міністрів України;

5) здійснює інші повноваження, визначені цим та іншими законами України.

Стаття 7. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державних резервів

1. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державних резервів:

1) здійснює управління державним матеріальним резервом;

2) здійснює державний нагляд (контроль) за формуванням, зберіганням, освіженням, відпуском державних резервів у порядку, встановленому цим Законом;

3) здійснює методологічне, інформаційно-аналітичне, науково-методичне забезпечення роботи з формування, розміщення, зберігання, відпуску, переміщення та освіження запасів державних резервів;

4) організовує наукові дослідження з питань довготривалого зберігання матеріальних цінностей державних резервів;

5) погоджує пропозиції міністерств, інших центральних органів виконавчої влади щодо створення мобілізаційних резервів та розбронювання матеріальних цінностей мобілізаційних резервів;

6) здійснює планування щорічних обсягів поставок матеріальних цінностей до державного матеріального резерву відповідно до затверджених Кабінетом Міністрів України норм накопичення матеріальних цінностей державного матеріального резерву;

7) провадить вибір постачальників матеріальних цінностей до державного матеріального резерву відповідно до Закону України “Про публічні закупівлі”;

8) укладає державні контракти (договори) на поставку та закладення матеріальних цінностей до державного матеріального резерву;

9) укладає договори на відповідальне зберігання матеріальних цінностей державного матеріального резерву;

10) укладає договори резервування матеріальних цінностей державного матеріального резерву;

11) забезпечує формування, зберігання, розміщення, відпуск, освіження матеріальних цінностей державного матеріального резерву;

12) забезпечує адміністрування та ведення Єдиного реєстру державних резервів;

13) приймає рішення про розміщення на відповідальне зберігання матеріальних цінностей державного матеріального резерву на підприємствах, організаціях, установах, що належать до сфери його управління;

14) здійснює інші повноваження, визначені цим та іншими законами України.

2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державних резервів, для виконання покладених на нього завдань у порядку, визначеному законодавством, має безкоштовний доступ до реєстрів, баз даних, держателем (адміністратором) яких є державні органи або органи місцевого самоврядування, а також має право запитувати інформацію та документи у органів державної влади, органів місцевого самоврядування, юридичних осіб усіх форм власності.

Стаття 8. Відповідальний зберігач та резервант

1. Відповідальним зберігачем може бути суб'єкт господарювання не залежно від форми власності (резидент, нерезидент), який має можливість розмістити запаси державного матеріального резерву на відповідальне зберігання і забезпечити його схоронність і якість, та пройшов відповідний відбір.

2. Резервантом може бути суб'єкт господарювання, не залежно від форми власності (резидент, нерезидент), який має можливість забезпечити

зберігання та освіження без розриву у часі матеріальних цінностей державного матеріального резерву та пройшов відповідний відбір.

3. Критерії та порядок відбору відповідальних зберігачів та резервантів затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 9. Фінансове та матеріально-технічне забезпечення державних резервів

1. Фінансове та матеріально-технічне забезпечення державних резервів здійснюються за рахунок коштів державного бюджету, інших не заборонених законодавством джерел.

Стаття 10. Єдиний реєстр державних резервів

1. Єдиний реєстр державних резервів (далі — ЄРДР) ведеться з метою:

обліку наявності та руху запасів державних резервів;

обліку наявності та руху матеріальних цінностей державного матеріального резерву, які зберігаються у суб'єктів господарювання, що належать до сфери управління центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державних резервів;

накопичення інформації про наявність та використання складських і виробничих потужностей відповідальних зберігачів та резервантів.

2. Держателем та адміністратором ЄРДР є центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державних резервів, який здійснює заходи із створення та супроводження програмного забезпечення ЄРДР, відповідає за технічне і технологічне забезпечення, збереження та захист відомостей, що містяться у ЄРДР, розроблення та забезпечення функціонування програмного забезпечення для моніторингу руху матеріальних цінностей державного матеріального резерву.

3. Ведення та адміністрування ЄРДР забезпечуються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державних резервів.

Публічними реєстраторами ЄРДР є уповноважені посадові особи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державних резервів.

Створювачами ЄРДР є уповноважені посадові або службові особи відповідальних зберігачів, резервантів, міністерств, інших центральних та місцевих органів виконавчої влади, Ради міністрів Автономної Республіки Крим.

Користувачами ЄРДР є уповноважені посадові особи органів державної влади, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України. Користування ЄРДР користувачами є безоплатним.

Користувачі мають право отримувати інформацію з ЄРДР в обсязі, визначеному Кабінетом Міністрів України, та зобов'язані дотримуватися вимог щодо захисту даних ЄРДР відповідно до цього Закону, Закону України “Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах” та Закону України “Про державну таємницю”.

4. Об'єктами ЄРДР є відомості про норми накопичення, обсяги поставок, закладання, зберігання, освіження, відпуску та списання матеріальних цінностей державних резервів за напрямками, про фактичні запаси матеріальних цінностей, наявність та використання складських і виробничих потужностей відповідальних зберігачів та резервантів.

Порядок ведення ЄРДР та надання доступу до цього реєстру затверджується Кабінетом Міністрів України.

Джерелом інформації ЄРДР є інформація, сформована створювачами шляхом подання публічним реєстраторам звітів про наявність матеріальних цінностей державних резервів. Інформація вноситься до ЄРДР протягом трьох днів з моменту її надходження до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державних резервів.

Витяги та звіти формуються автоматично ЄРДР за формами, затвердженими центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері державних резервів.

5. Створення та функціонування програмно-технічних засобів реєстру та реєстрація права власності на них здійснюється за рахунок коштів державного бюджету, інших джерел, не заборонених законодавством.

6. Ведення ЄРДР здійснюється з використанням програмного забезпечення, що забезпечують його сумісність і взаємодію з іншими інформаційними системами та мережами, що становлять інформаційний ресурс держави.

ЄРДР інтегрується з Системою електронної взаємодії.

7. ЄРДР є державною власністю.

Майнові права інтелектуальної власності на комп'ютерну програму, що забезпечує діяльність ЄРДР, та копії даних ЄРДР належать державі.

Вилучення будь-яких документів або частин ЄРДР не допускається, крім випадків, передбачених законом.

8. Заходи із створення, впровадження та супроводження програмного забезпечення ЄРДР, технічного і технологічного забезпечення, збереження

та захисту даних ЄРДР, технічних та технологічних заходів з надання доступу до ЄРДР здійснюються адміністратором відповідно до цього Закону, Закону України “Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах”.

Стаття 11. Номенклатура матеріальних цінностей державних резервів і норми їх накопичення

1. Номенклатура матеріальних цінностей державних резервів, норми їх накопичення, у тому числі рівень незнижуваного запасу, порядок їх формування та перегляду затверджуються Кабінетом Міністрів України.

2. Номенклатура матеріальних цінностей державних резервів формується за продовольчим, медичним, технічним, сировинним та енергетичним напрямками.

3. Перегляд номенклатури матеріальних цінностей державного матеріального резерву та норм їх накопичення здійснюється не рідше ніж один раз на три роки, а мобілізаційного резерву — за потреби.

4. Щорічні обсяги поставок матеріальних цінностей до державного матеріального резерву відповідно до затверджених Кабінетом Міністрів України рівнів накопичення в першочерговому порядку плануються під час формування замовлень на поставку продукції для державних потреб та забезпечуються відповідними коштами за рахунок Державного бюджету України на поточний рік.

5. У разі потреби Кабінет Міністрів України приймає рішення про закупівлю і закладення матеріальних цінностей до державного матеріального резерву понад встановлені обсяги і норми накопичення для їх цільового використання з визначенням джерел додаткових коштів для цих закупівель.

6. Номенклатура матеріальних цінностей державних резервів ведеться в Єдиному реєстрі державних резервів.

7. Відомості про номенклатуру та норми накопичення, про загальні обсяги поставок, закладення, зберігання, освіження та відпуску, а також фактичні запаси матеріальних цінностей державних резервів є державною таємницею, розголошення якої тягне за собою відповідальність у встановленому законом порядку.

Стаття 12. Формування державних резервів

1. Замовлення на поставку та закладення (поповнення) матеріальних цінностей державного матеріального резерву здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державних резервів.

Порядок формування матеріальних цінностей державних резервів визначає Кабінет Міністрів України.

Типова форма державного контракту (договору) поставки та закладення матеріальних цінностей до державних резервів затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері державних резервів.

2. Замовниками на постачання (поповнення) матеріальних цінностей до мобілізаційного резерву є центральні та місцеві органи виконавчої влади, яким в установленому Кабінетом Міністрів України порядку встановлено мобілізаційні завдання (замовлення).

3. Балансоутримувачем матеріальних цінностей державного матеріального резерву є центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державних резервів.

Балансоутримувачем матеріальних цінностей мобілізаційного резерву є міністерства, інші центральні та місцеві органи виконавчої влади, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, яким затверджені мобілізаційні завдання (замовлення).

4. Запаси державних резервів не підлягають відчуженню, у тому числі примусовому, накладенню арешту, притриманню, використанню в якості застави, а також в інших випадках, що перешкоджають використанню матеріальних цінностей державних резервів за призначенням.

5. Запаси державних резервів, підприємства, установи і організації та інші об'єкти, що належать до сфери управління центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державних резервів, і земельні ділянки, на яких вони розміщені, є державною власністю і не підлягають приватизації та іншим видам відчуження.

6. Мобілізаційні резерви створюються на підприємствах, в установах і організаціях незалежно від форм власності відповідно до завдань, визначених Кабінетом Міністрів України, міністерствам, іншим центральним і місцевим органам виконавчої влади, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державних резервів, іншими заінтересованими органами державної влади.

Особливості формування і розміщення мобілізаційного резерву, здійснення поставок, порядок фінансування заходів, закладення і відпуску матеріальних цінностей мобілізаційного резерву, відшкодування витрат з проведення операцій створення, накопичення, подання та проходження звітності про їх рух, порядок освіження та розбронювання матеріальних цінностей мобілізаційного резерву визначаються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 13. Зберігання, розміщення та переміщення державних резервів

1. Запаси матеріальних цінностей державного матеріального резерву розміщуються на підприємствах, в установах і організаціях, які можуть забезпечити зберігання матеріальних цінностей державного резерву.

Для державних підприємств, установ і організацій, господарських товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, а також для суб'єктів господарської діяльності всіх форм власності, визнаних відповідно до законодавства України суб'єктами господарювання, що займають монопольне (домінуюче) становище на ринку, відповідальне зберігання матеріальних цінностей державного матеріального резерву є обов'язковим, якщо це не завдає їм збитків.

2. Запаси державного матеріального резерву розміщуються:

1) на відповідальне зберігання у суб'єктів господарювання, незалежно від форм власності на підставі укладених договорів відповідального зберігання. Типова форма договору про відповідальне зберігання матеріальних цінностей державного матеріального резерву встановлюється Кабінетом Міністрів України;

2) у резервантів (резидентів) на підставі договорів резервування. Типова форма договору резервування з резервантом (резидентом) встановлюється Кабінетом Міністрів України.

3. Запаси державного матеріального резерву можуть розміщуватися за межами території України у відповідальних зберігачів та/або у резервантів (нерезидентів) на підставі відповідних договорів, укладених згідно з нормами міжнародного права.

Перелік видів матеріальних цінностей, розміщення яких дозволяється за межами території України у відповідальних зберігачів та/або у резервантів (нерезидентів), визначається рішенням Кабінету Міністрів України.

4. Переміщення матеріальних цінностей державного матеріального резерву здійснюється за рішенням центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державних резервів, у разі виникнення загрози втрати або пошкодження матеріальних цінностей державного матеріального резерву, за зверненням відповідальних зберігачів, резервантів. Матеріальні цінності державного матеріального резерву переміщуються на відповідальне зберігання до інших відповідальних зберігачів.

Рішення центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державних резервів, про переміщення матеріальних цінностей погоджується з центральним органом виконавчої влади, що

формує державну політику у сфері державних резервів, а в особливий період — додатково з Службою безпеки України.

Порядок переміщення матеріальних цінностей державного матеріального резерву встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Переміщення матеріальних цінностей мобілізаційного резерву здійснюється за рішенням міністерств, інших центральних і місцевих органів виконавчої влади, Ради міністрів Автономної Республіки Крим у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Стаття 14. Вимоги щодо якості матеріальних цінностей державних резервів

1. Матеріальні цінності, що постачаються до державних резервів, повинні відповідати встановленим вимогам щодо забезпечення безпеки життя та здоров'я людини, охорони навколишнього середовища, раціонального використання і відтворення тваринного і рослинного світу та мати визначені законодавством документи щодо їх відповідності зазначеним вимогам, нормативно-правовим актам протягом усього строку зберігання.

Стаття 15. Відпуск державних резервів

1. Державні резерви є недоторканими і використовуються за рішенням Кабінету Міністрів України.

2. Відпуск матеріальних цінностей державних резервів здійснюється:

у порядку розбронювання;

у зв'язку з їх освіженням;

для забезпечення стратегічних потреб держави;

для забезпечення потреб держави в особливий період;

для надання гуманітарної допомоги.

3. Реалізація матеріальних цінностей мобілізаційного резерву, що підлягають розбронюванню здійснюється міністерствами, іншими центральними та місцевими органами виконавчої влади, Ради міністрів Автономної Республіки Крим на конкурсних засадах у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

4. Відпуск матеріальних цінностей державного матеріального резерву для забезпечення стратегічних потреб держави здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державних резервів, за поданням міністерств, інших центральних та місцевих органів виконавчої влади, Ради міністрів Автономної Республіки Крим за рішенням Кабінету Міністрів України у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

5. Відпуск матеріальних цінностей державного матеріального резерву для надання гуманітарної допомоги здійснюється за рішенням Кабінету Міністрів України у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

6. Відпуск матеріальних цінностей мобілізаційного резерву в разі настання особливого періоду проводиться відповідно до Закону України “Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію”.

Стаття 16. Списання матеріальних цінностей державних резервів з подальшою їх переробкою, утилізацією чи знищенням

1. Списанню підлягають матеріальні цінності державних резервів, що не можуть бути відпущені у зв’язку з втратою їх якісних характеристик та/або закінченням строку придатності відповідно до законодавства, у разі коли вони заборонені до використання та підлягають вилученню з обігу, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, з подальшою переробкою, утилізацією чи знищенням.

Рішення про списання матеріальних цінностей державного матеріального резерву приймає центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державних резервів, а мобілізаційного резерву – міністерства, інші центральні та місцеві органи виконавчої влади, Рада міністрів Автономної Республіки Крим (балансоутримувачі).

Матеріальні цінності державних резервів стосовно яких прийнято рішення про списання з подальшою переробкою підлягають реалізації для подальшої переробки у порядку встановленому Кабінетом Міністрів України.

2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державних резервів:

подає центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері державних резервів, звіт про реалізацію та подальшу переробку таких матеріальних цінностей;

приймає рішення про утилізацію або знищення матеріальних цінностей державного матеріального резерву у разі встановлення їх невідповідності вимогам відповідних нормативно-правових актів та нормативних документів.

Примірна форма договору на реалізацію матеріальних цінностей державного матеріального резерву для подальшої їх переробки затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері державних резервів.

3. Міністерства, інші центральні та місцеві органи виконавчої влади, Рада міністрів Автономної Республіки Крим:

подають центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державних резервів, звіт про переробку таких матеріальних цінностей;

приймають рішення про утилізацію або знищення матеріальних цінностей мобілізаційного резерву у разі встановлення їх невідповідності вимогам відповідних нормативно-правових актів та нормативних документів.

Примірна форма договору на реалізацію матеріальних цінностей мобілізаційного резерву для подальшої їх переробки, затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері державних резервів.

4. Порядок переробки, утилізації, знищення матеріальних цінностей державних резервів затверджуються Кабінетом Міністрів України. Отримана внаслідок переробки продукція повинна відповідати показникам безпечності продукції відповідно до законодавства.

Стаття 17. Освіження запасів державних резервів

1. Освіження матеріальних цінностей державного матеріального резерву, що зберігаються у відповідальних зберігачів, проводиться за рішенням центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державних резервів, та здійснюється (за винятком критично важливих лікарських засобів та медичних виробів) після спливу 50, але не більше 70 відсотків строку зберігання (строку придатності), а також у разі погіршення їх якості до закінчення строку зберігання (строку придатності).

Особливості освіження критично важливих лікарських засобів та медичних виробів визначаються у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Порядок освіження матеріальних цінностей державного матеріального резерву затверджується Кабінетом Міністрів України.

2. Матеріальні цінності державного матеріального резерву, що розміщуються у резервантів (резидентів), освіжуються ними самостійно, без розриву у часі відповідно до договору резервування.

3. Матеріальні цінності державного матеріального резерву, що розміщуються у резервантів (нерезидентів), освіжуються ними самостійно, без розриву у часі відповідно до договорів, укладених згідно із нормами міжнародного права.

4. Освіження матеріальних цінностей мобілізаційного резерву здійснюється балансоутримувачами у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Стаття 18. Державний нагляд (контроль) за формуванням,
зберіганням, освіженням, відпуском державних резервів

1. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державних резервів, здійснює державний нагляд (контроль) за формуванням, зберіганням, освіженням, відпуском державних резервів шляхом проведення планових та позапланових перевірок відповідальних зберігачів, резервантів, підприємств, установ, організацій незалежно від форм власності, у тому числі на яких створені мобілізаційні резерви, у встановленому Законом України “Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності” порядку з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

Державний нагляд (контроль) проводиться посадовими особами центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державних резервів, у присутності керівника або особи, уповноваженої керівником відповідального зберігача та/або резерванта (резидента).

Планові та позапланові заходи державного нагляду (контролю) здійснюються за місцем провадження господарської діяльності відповідального зберігача та/або резерванта (резидента) або їх відокремлених підрозділів в будь-яку годину доби незалежно від його правил внутрішнього трудового розпорядку.

Відповідальні зберігачі та/або резерванти (резиденти) на першу вимогу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державних резервів, зобов’язані надати відповідні документи, забезпечити безперешкодний доступ до місць зберігання державного матеріального резерву, а також забезпечити технічні можливості та сприяння для визначення їх обсягів, складу та якості.

2. Планові заходи державного нагляду (контролю) здійснюються органом державного нагляду (контролю) за діяльністю відповідального зберігача та/або резерванта (резидента), яка віднесена:

до високого ступеня ризику — не частіше одного разу на рік;

до середнього ступеня ризику — не частіше одного разу на два роки;

до незначного ступеня ризику — не частіше одного разу на три роки.

3. За виявленими фактами порушення вимог цього Закону відповідальні зберігачі та резерванти несуть відповідальність, передбачену статтею 19 цього Закону.

З дати ознайомлення відповідального зберігача та/або резерванта (резидента) з актом, складеним за результатами контрольного заходу, відповідальному зберігачу та/або резерванту (резиденти) забороняється вчиняти будь-які правочини, наслідком яких стане зменшення вартості їх

активів до сумарної вартості матеріальних цінностей державних резервів, які передані йому для зберігання або зарезервовані.

Будь-які правочини, вчинені відповідальним зберігачем та/або резервантом (резидентом) після ознайомлення з актом, складеним за результатами контрольного заходу, вчинення яких призвело або призведе до зменшення вартості їх активів до сумарної вартості матеріальних цінностей державних резервів, які передані йому для зберігання або зарезервовані, є недійсними.

4. Міністерства, інші центральні та місцеві органи виконавчої влади, Рада міністрів Автономної Республіки Крим зобов'язані вести окремий облік мобілізаційних резервів та щоквартально подавати центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державних резервів, інформацію про кількісні та якісні показники зберігання мобілізаційних резервів, місця зберігання за формою, що затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері державних резервів.

5. Для проведення контрольних заходів уповноважені особи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державних резервів, мають право:

безперешкодно входити до приміщень органів державної влади, інших державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування, суб'єктів господарювання незалежно від форм власності, за службовим посвідченням та направленням, мати доступ до будівель, споруд, приміщень та місць, де зберігаються матеріальні цінності державних резервів, а також до документів та інших матеріалів, необхідних для проведення контрольних заходів;

вимагати необхідні документи та іншу інформацію, у тому числі з обмеженим доступом, у зв'язку з реалізацією своїх повноважень щодо здійснення контрольних заходів;

отримувати в межах своєї компетенції письмові пояснення від посадових осіб та службових осіб органів державної влади, інших державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування, суб'єктів господарювання незалежно від форми власності та інших працівників.

Стаття 19. Відповідальність

1. За прострочення поставки, недопоставку (неповне закладення) матеріальних цінностей до державних резервів постачальник сплачує штраф у розмірі 100 відсотків вартості недопоставлених (незакладених) матеріальних цінностей та пеню за кожний день прострочення постачання до фактичного виконання зобов'язання з урахуванням недопоставленої кількості продукції у попередньому періоді постачання.

2. За поставку до державних резервів матеріальних цінностей, не придатних для тривалого зберігання, некомплектних або таких, що не відповідають умовам договору (контракту) щодо їх якості та асортименту, постачальник сплачує штраф у розмірі 50 відсотків вартості забракованих або таких, що не відповідають умовам договору (контракту), матеріальних цінностей та зобов'язаний протягом місяця замінити забраковані матеріальні цінності за власний рахунок.

За прийняття для подальшого закладення до державних резервів матеріальних цінностей, не придатних для тривалого зберігання, некомплектних або таких, що не відповідають умовам договору (контракту) щодо їх якості та асортименту, відповідальний зберігач сплачує штраф у розмірі 50 відсотків вартості забракованих або таких, що не відповідають умовам договору (контракту), матеріальних цінностей та зобов'язаний протягом трьох днів повернути забраковані матеріальні цінності постачальнику для їх заміни.

3. За поставку до державних резервів немаркованих або неналежно маркованих матеріальних цінностей чи матеріальних цінностей, поставлених у неналежній тарі (пакуванні), за використання засобів пакування, що не відповідають нормативно-правовим актам, постачальник сплачує штраф у розмірі 50 відсотків вартості зазначених матеріальних цінностей. Постачальник зобов'язаний протягом місяця замінити забраковані матеріальні цінності, тару (пакування), відновити або виправити маркування за власний рахунок.

За прийняття для подальшого закладення до державних резервів немаркованих або неналежно маркованих матеріальних цінностей чи матеріальних цінностей, поставлених у неналежній тарі (пакуванні), за використання засобів пакування, що не відповідають нормативно-правовим актам, відповідальний зберігач сплачує штраф у розмірі 50 відсотків вартості зазначених матеріальних цінностей.

4. У разі виявлення прихованих виробничих дефектів у матеріальних цінностях, поставлених (закладених) до державних резервів, незалежно від часу постачання (закладення) матеріальних цінностей до державних резервів і часу виявлення зазначених дефектів та за умови додержання встановлених режимів зберігання зазначених матеріальних цінностей постачальник сплачує штраф у розмірі 20 відсотків їх вартості та зобов'язаний протягом одного місяця замінити забраковані матеріальні цінності за власний рахунок.

5. У разі не заміни матеріальних цінностей державних резервів у строки, передбачені частинами другою, третьою, четвертою цієї статті, вони вважаються такими, що не поставлені та не закладені до державних резервів.

6. У разі необґрунтованої дострокової відмови від відповідального зберігання матеріальних цінностей державного матеріального резерву керівник відповідального зберігача (резидента) несе відповідальність, передбачену законом.

7. У разі порушення правил і умов зберігання, несвоєчасного освіження матеріальних цінностей державного матеріального резерву резерванти (резиденти) сплачують штраф у розмірі 100 відсотків вартості матеріальних цінностей державного матеріального резерву, щодо яких допущено порушення.

8. У разі незабезпечення збереження матеріальних цінностей державних резервів, у тому числі самовільного відчуження, з відповідальних зберігачів стягується штраф у розмірі 100 відсотків вартості виходячи з їх ринкової ціни на день виявлення факту відсутності (самовільного відчуження), а також пеня з вартості відсутнього їх обсягу за кожний день до повного повернення матеріальних цінностей.

9. У разі виявлення фактів відсутності зарезервованих матеріальних цінностей для державного матеріального резерву у резервантів (резидентів), ними сплачується штраф у розмірі 100 відсотків ринкової вартості відсутніх матеріальних цінностей на день виявлення такого порушення, а також пеня з вартості відсутнього їх обсягу за кожний день їх відсутності до повного резервування таких матеріальних цінностей.

За резервування матеріальних цінностей для державного матеріального резерву, не придатних для тривалого зберігання, некомплектних або таких, що не відповідають умовам договору резервування щодо їх якості та асортименту, резерванти (резиденти) сплачують штраф у розмірі 50 відсотків вартості забракованих або таких, що не відповідають умовам договору резервування.

За резервування матеріальних цінностей для державного матеріального резерву немаркованих або неналежно маркованих матеріальних цінностей чи матеріальних цінностей, зарезервованих у неналежній тарі (пакуванні), за використання засобів пакетування, що не відповідають нормативно-правовим актам, резерванти (резиденти) сплачують штраф у розмірі 50 відсотків вартості зазначених матеріальних цінностей.

10. Розмір пені, передбачений частинами першою, восьмою, дев'ятою цієї статті, обчислюється виходячи із подвійної облікової ставки Національного банку України, що діяла в період, за який сплачується пеня.

11. Рішення про застосування фінансових санкцій у сфері державних резервів виноситься центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державних резервів, є виконавчим документом та повинно відповідати вимогам Закону України “Про виконавче провадження”.

Стаття 20. Оскарження рішень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державних резервів

1. Рішення центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державних резервів, щодо застосування фінансових санкцій, передбачених статтею 19 цього Закону, може бути оскаржене в судовому та адміністративному порядку відповідно до законодавства.

ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім пункту 2 цього розділу, який набирає чинності через 12 місяців з дня опублікування цього Закону.

2. Визнати таким, що втратив чинність, Закон України “Про державний матеріальний резерв” (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 13, ст. 112 із наступними змінами).

3. До приведення інших нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом їх норми діють у частині, що не суперечать цьому Закону.

4. Єдиний реєстр державних резервів починає функціонування не пізніше 6 місяців з дня набрання чинності актом Кабінету Міністрів України про можливість здійснення функцій і повноважень центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державних резервів.

5. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) пункт 6 частини першої статті 268 Цивільного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 40—44, ст. 356) викласти в такій редакції:

“6) на вимогу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державних резервів, стосовно виконання зобов’язань, що впливають із Закону України “Про державні резерви”;”;

2) абзац другий пункту 2 частини першої статті 8 Закону України “Про державну таємницю” (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 49, ст. 428 із наступними змінами) викласти в такій редакції:

“про зміст мобілізаційних планів державних органів та органів місцевого самоврядування, мобілізаційні потужності, заходи мобілізаційної підготовки і мобілізації та обсяги їх фінансування, запаси та обсяги постачання стратегічних видів сировини і матеріалів, а також відомості про номенклатуру та норми накопичення, загальні обсяги поставок, закладення, зберігання, освіження та відпуску, а також фактичні запаси матеріальних цінностей державних резервів;”;

3) частину шосту статті 2 Закону України “Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності” (Відомості Верховної Ради України, 2007 р., № 29, ст. 389 із наступними змінами) після слів “звітності та верифікації викидів парникових газів” доповнити словами “, державного нагляду (контролю) у сфері державних резервів”;

4) частину першу статті 5 Закону України “Про судовий збір” (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 14, ст. 87 із наступними змінами) доповнити пунктом 28 такого змісту:

“28) центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державних резервів, — у справах, що вирішуються на підставі законодавства про державні резерви.”.

6. Кабінету Міністрів України в шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

1) прийняти нормативно-правові акти, що впливають із цього Закону;

2) привести власні нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

3) забезпечити перегляд і приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;

4) забезпечити прийняття міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади нормативно-правових актів, що впливають із цього Закону.

**Голова
Верховної Ради України**

АНАЛІЗ РЕГУЛЯТОРНОГО ВПЛИВУ до проекту Закону України “Про державні резерви”

I. Визначення проблеми

На сьогодні аналіз питань, які виникають у функціонуванні системи державного резерву, свідчить про наявність системних проблем.

Закон України “Про державний матеріальний резерв” та постанова Кабінету Міністрів України від 8 жовтня 1997 р. № 1129 “Про затвердження Порядку формування, розміщення та проведення операцій з матеріальними цінностями державного резерву” (Офіційний вісник України, 1997 р., число № 41, с. 60), а саме засади функціонування державного резерву, порядок його формування та використання ґрунтуються на застарілих принципах і не враховують сучасних змін у ситуації, в якій перебуває Україна; формування та використання державного резерву здійснюються без визначеної стратегії його розвитку.

Особливо гострим є питання фінансування операцій з матеріальними цінностями державного резерву. Протягом 30 років фінансування системи державного резерву здійснюється переважно за рахунок коштів спеціального фонду державного бюджету, тобто за рахунок надходжень від реалізації запасів самого державного резерву. При цьому частина цього джерела також використовується для вирішення питання відшкодування вартості зберігання матеріальних цінностей державного резерву.

Фінансове забезпечення управління матеріальними цінностями державного резерву здійснюється за бюджетними програмами “Керівництво та управління у сфері державного резерву” (КПКВК 1203010), “Обслуговування державного матеріального резерву” (КПКВК 1203020), “Накопичення (приріст) матеріальних цінностей державного матеріального резерву” (КПКВК 1203040), бюджетні призначення за якими встановлюються Мінекономіки як головному розпоряднику бюджетних коштів та Держрезерву як відповідальному виконавцю бюджетних програм.

Аналіз виконання запланованих показників за бюджетною програмою “Накопичення (приріст) матеріальних цінностей державного матеріального резерву” (КПКВК 1203040) свідчить про їх невиконання (відсотки виконання за 2019 рік становлять - 12, відповідно за 2020 рік - 2,2, січень - липень 2021 р. - 8, відповідно до проведеного аналізу результатів державного фінансового аудиту виконання бюджетних програм Держрезервом за період з 1 січня 2018 р. по 30 червня 2021 р., проведеного Держаудитслужбою).

Як наслідок, фінансових ресурсів, отриманих від реалізації матеріальних цінностей державного резерву, недостатньо для їх оновлення і поповнення запасів, а також для відшкодування витрат за відповідальне зберігання.

Відсутність фінансових ресурсів для відшкодування витрат за відповідальне зберігання матеріальних цінностей державного резерву для підприємств системи державного резерву значно ускладнює їх фінансовий стан.

Аналіз стану запасів матеріальних цінностей державного резерву свідчить, що фактично за весь час існування державного резерву в Україні його запаси мають сталу тенденцію до зменшення і за кількістю позицій в номенклатурі, а також за обсягами в цілому. Так, за результатами перевірки стану запасів матеріальних цінностей державного резерву ще у 2000 році зазначалося, що за період, який перевірявся, відпуск матеріальних цінностей з державного резерву постійно перевищує кількість закладеного. Вивчення питання руху запасів матеріальних

ДОКУМЕНТ СЕД Мінекономіки АСКОД

Підписувач **Фоменко Ігор Олександрович**

Сертифікат **4FD4BFDE9E1BAF3A04000000756F000028570100**

Дійсний з **19.09.2022 17:41:49** по **19.09.2024 17:41:49**

Мінекономіки

56-07/5 від 17.02.2023 16:46

цінностей державного резерву підтвердило, що на сьогодні їх запаси перебувають в найгіршому стані з моменту створення Держрезерву.

Вирішення поточних питань надання державної підтримки галузям народного господарства з метою стабілізації національної економіки шляхом відпуску матеріальних цінностей з державного резерву без організації відповідного поповнення його запасів послабило спроможність Держрезерву забезпечувати виконання встановлених на законодавчому рівні призначень і фактично унеможливило його участь у заходах, спрямованих на стабілізацію національної економіки у подальшому.

На стан запасів матеріальних цінностей державного резерву негативно впливають численні випадки незабезпечення їх збереження відповідальними зберігачами та неефективне управління запасами матеріальних цінностей державного резерву, особливо продовольчої групи товарів, внаслідок чого мають місце випадки прострочення строку придатності продукції, що не тільки унеможливило реалізацію цієї продукції, але і вимагає додаткового фінансування для її утилізації. Зокрема, станом на початок 2022 року у державному резерві з понад нормативним строком зберігання обліковуються матеріальні цінності продовольчої групи (запаси консервів м'ясних, молочних та рибних, олії соняшникової, цукру) та медичного призначення.

Загострює проблемність ситуації негативний вплив на формування запасів державного резерву існуюча практика дублювання функцій органів виконавчої влади в частині створення запасів матеріальних цінностей. Номенклатура матеріальних цінностей державного резерву містить ряд позицій, запаси за якими також створюються іншими органами виконавчої влади та державними установами (вугілля, зерно тощо). Тобто фінансування витрат, пов'язаних із необхідністю створення та утримання запасів матеріальних цінностей у державному резерві для надання державної підтримки окремим галузям народного господарства або підприємствам, для яких виділяються фінансові асигнування з державного бюджету для створення запасів продукції на відомчому рівні, сприяє розпорошенню державних фінансових ресурсів та послабленню спроможності у наданні дієвої допомоги.

Таким чином, у сучасних умовах складної зовнішньополітичної ситуації питання обґрунтування встановлення критеріїв формування номенклатури та розрахунку рівнів накопичення матеріальних цінностей у державному резерві відповідно до сучасних стратегічних потреб країни з урахуванням фінансових спроможностей набуває додаткової гостроти та вимагає зважених, науково обґрунтованих підходів.

Окреме місце займають проблеми Держрезерву під час здійснення управління підприємствами, установами і організаціями, що входять до системи державного резерву. Зокрема, до сфери управління Держрезерву належить 13 державних організацій, одна державна установа та 22 державних підприємства, що провадять фінансово-господарську діяльність, сім суб'єктів господарювання, що надають послуги складського зберігання, дев'ять підприємств, що займаються зберіганням та переробкою зерна, п'ять комбінатів, що надають послуги з приймання, зберігання та відпуску нафтопродуктів, та один науково-дослідний інститут.

Суттєве зменшення обсягів запасів матеріальних цінностей державного резерву призвело до зниження завантаженості складських приміщень підприємств та організацій системи державного резерву.

При цьому необхідно відзначити високий рівень зношеності основних фондів державних підприємств. Так, переважна більшість з них перебувають в експлуатації 30 і більше років (відповідно до результатів державного фінансового аудиту

виконання бюджетних програм Держрезервом за період з 1 січня 2018 р. по 30 червня 2021 р. Держаудитслужбою та звіту “Про результати аудиту ефективності управління матеріальними цінностями державного матеріального резерву” Рахункової палати, затвердженого рішенням Рахункової палати від 26 лютого 2019 р. № 4-4).

Такий стан основних фондів державних підприємств та організацій системи державного резерву потребує вжиття заходів, спрямованих на їх модернізацію, здійснення підвищення енергоефективності та енергонезалежності.

Зазначене є свідченням глибокої системної кризи системи державного резерву і вимагає вжиття термінових заходів, спрямованих на усунення недоліків, посилення ефективності її функціонування та відновлення запасів матеріальних цінностей.

Вивчення міжнародного досвіду свідчить про те, що інші країни створюють стратегічні резерви матеріальних цінностей як інструмент страхування від можливих ризиків ресурсних обмежень різного характеру - воєнних, техногенних, ринкових тощо. Державні резерви підтримуються у більшості розвинутих економік світу. Значні обсяги резервів створені та утримуються в США, країнах Європейського Союзу, Китаї. При цьому практика свідчить, що значні обсяги резервів можуть собі дозволити лише сильні, економічно спроможні держави.

Не викликає сумнівів необхідність зберігання в сучасних умовах запасів матеріальних цінностей в державному резерві. Водночас вимагає удосконалення здійснення самих процесів формування номенклатури, накопичення та підтримання в належному стані таких ресурсів.

Держрезерв завжди є важливим компонентом державної безпеки України. Державний резерв в сукупності з іншими складовими створює економічний та оборонний потенціал держави, що насамперед впливає на стабільність та добробут країни, впевненість громадян у соціальній захищеності.

Система державного матеріального резерву історично створювалась в умовах радянської територіальної глобалізації, суцільної державної власності та планової економіки. Ця епоха закінчилась у 1991 році. За цей час відбулись докорінні зміни у світових економіках, суспільних викликах та технологічних можливостях людства.

Так, чинні засади функціонування державного матеріального резерву, порядок його формування та використання ґрунтуються на застарілих принципах і не враховують сучасних змін у ситуації, в якій перебуває Україна, формування та використання державного резерву здійснюються без визначеної стратегії його розвитку.

Разом з тим, підтримання в належному стані запасів державного резерву є важливим чинником у сфері забезпечення національної та економічної безпеки, який спрямований на поступове зміцнення економічної стійкості та посилення невразливості національної економіки до зовнішніх і внутрішніх загроз.

Наведене свідчить про необхідність реформування системи державного резерву.

Саме ця ситуація обумовила необхідність пошуку Мінекономіки нових та дієвих механізмів функціонування системи державного резерву шляхом розроблення Стратегії реформування системи державного матеріального резерву на період до 2025 року, яка схвалена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 19.08.2022 № 771-р та Плану заходів з реалізації Стратегії реформування системи державного матеріального резерву на період до 2025 року, який затверджено розпорядженням Кабінету Міністрів України від 25.11.2022 № 1126-р.

Основні групи, на які проблема справляє вплив:

Групи	Так	Ні
Громадяни	×	
Держава	×	
Суб'єкти господарювання,	×	
у тому числі суб'єкти малого підприємництва*	×	

II. Цілі державного регулювання

Метою прийняття проекту Закону України “Про державні резерви” (далі – проект Закону України) є забезпечення реформування діючої на сьогодні системи державного матеріального резерву.

Проект Закону України розроблено Міністерством економіки України відповідно до розпорядження Кабінету Міністрів України від 19 серпня 2022 року № 771-р “Про схвалення Стратегії реформування системи державного матеріального резерву на період до 2025 року”, на виконання пункту 1 плану заходів з реалізації Стратегії реформування системи державного матеріального резерву на період до 2025 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 25 листопада 2022 року № 1126-р.

Проектом Закону України передбачається удосконалити наступні аспекти:

розмежування державного матеріального резерву та мобілізаційного резерву, а також пропонується чітко визначення балансоутримувача як державного матеріального резерву так і балансоутримувачів мобілізаційного резерву та надати повноваження центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державних резервів з перевірки наявності матеріальних цінностей державних резервів;

пропонується передбачити оновлені принципи та напрями формування номенклатури матеріальних цінностей;

пропонується законодавчо закріпити поняття резервування, порядок та критерії відбору резервантів;

пропонується удосконалити порядок проведення оновлення матеріальних цінностей;

пропонується передбачити можливість зберігання палива на території країн Європи;

пропонується варіант штрафних санкцій, який надасть змогу посилити відповідальність та дозволить дисциплінувати суб'єктів господарювання;

пропонується передбачити, що рішення про застосування фінансових санкцій є виконавчим документом;

пропонується звільнити центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державних резервів від сплати судового збору;

пропонується створити захищену автоматизовану базу даних, відповідно до якої здійснюються зберігання, захист, облік, пошук, узагальнення інформації, та

формування звітності, з дотриманням вимог законодавства, яким врегульовано питання доступу до інформації з обмеженим доступом;

пропонується надати повноваження центральному органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державного матеріального резерву щодо здійснення державного нагляду (контролю) за формуванням, зберіганням, освіженням, відпуском державних резервів.

III. Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей

1. Визначення альтернативних способів

Вид альтернативи	Опис альтернативи
Альтернатива 1 Збереження ситуації, яка існує на цей час Спосіб оцінюється, як такий, що потребує вдосконалення	Приведе до збереження ситуації повільного та неефективного управління системою державного резерву, не забезпечення виконання такою системою функцій та завдань передбачених законодавством.
Альтернатива 2 Внесення змін до чинних нормативно-правових актів з питань реалізації матеріальних цінностей державного резерву Спосіб оцінюється, як такий, що потребує вдосконалення	Цей спосіб не є доцільним, оскільки запропоновані проектом Закону України зміни носять комплексний характер, а тому їх впровадження потребуватиме фактичної заміни існуючих нормативно-правових актів.
Альтернатива 3 Прийняття Верховною Радою України проекту Закону України «Про державні резерви»	Прийняття проекту Закону України забезпечить можливість сталого функціонування та розвитку системи державного резерву у відповідності до стратегічних потреб України

2. Оцінка вибраних альтернативних способів досягнення цілей

Оцінка впливу на сферу інтересів держави

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1 Збереження ситуації, яка існує на цей час Спосіб оцінюється, як такий, що потребує вдосконалення	-	Негативний вплив: - Неефективне використання бюджетних коштів; - забезпечення діяльності державних організацій, які не зберігають або не можуть зберігати матеріальні цінності державного матеріального резерву у тому числі мобілізаційного; - неефективне управління системою державного матеріального резерву.
Альтернатива 2 Внесення змін до чинних		Негативний вплив: - вирішення поточних питань

нормативно-правових актів з питань реалізації матеріальних цінностей державного резерву Спосіб оцінюється, як такий, що потребує вдосконалення

та не вирішення проблем функціонування системи в цілому

Альтернатива 3
Прийняття Верховною Радою України проекту Закону України «Про державні резерви»

Позитивний вплив:
- забезпечення створення сприятливих умов для її сталого розвитку, створення достатнього рівня запасів матеріальних цінностей державного резерву, забезпечення належного зберігання, своєчасного освіження та оперативного відпуску за потребою;
- на зміни надходжень до бюджетів усіх рівнів.
- на кількість суб'єктів господарювання, що провадять діяльність у певній сфері;

-

Оцінка впливу на сферу інтересів громадян

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
------------------	--------	---------

Альтернатива 1
Збереження ситуації, яка існує на цей час
Спосіб оцінюється, як такий, що потребує вдосконалення

-

-

Альтернатива 2
Внесення змін до чинних нормативно-правових актів з питань реалізації матеріальних цінностей державного резерву Спосіб оцінюється, як такий, що потребує вдосконалення

-

Негативний вплив на:
- зайнятість, робочі місця

Альтернатива 3
Прийняття Верховною Радою України проекту Закону України «Про державні резерви»

Позитивний вплив на:
- зайнятість, робочі місця

-

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
------------------	--------	---------

Альтернатива 1
Збереження ситуації, яка існує на цей час

-

-

Спосіб оцінюється, як такий, що потребує вдосконалення		
Альтернатива 2		
Внесення змін до чинних нормативно-правових актів з питань реалізації матеріальних цінностей державного резерву	-	-
Спосіб оцінюється, як такий, що потребує вдосконалення		
Альтернатива 3	Позитивний вплив:	-
Прийняття Верховною Радою України проекту Закону України «Про державні резерви»	вплив на продуктивність та конкурентоспроможність суб'єктів господарювання; вплив на інновації та розвиток; вплив на доступ до фінансів.	
Сумарні витрати за альтернативами		Сума витрат, гривень

Альтернатива 1. Сумарні витрати для суб'єктів господарювання великого і середнього підприємництва згідно з додатком 2 до Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта (рядок 11 таблиці “Витрати на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва, які виникають внаслідок дії регуляторного акта”)

0

Альтернатива 2. Сумарні витрати для суб'єктів господарювання великого і середнього підприємництва згідно з додатком 2 до Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта (рядок 11 таблиці “Витрати на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва, які виникають внаслідок дії регуляторного акта”)

0

Альтернатива 3. Сумарні витрати для суб'єктів господарювання великого і середнього підприємництва згідно з додатком 2 до Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта (рядок 11 таблиці “Витрати на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва, які виникають внаслідок дії регуляторного акта”)

0

IV. Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей

Рейтинг результативності (досягнення цілей під час вирішення проблеми)	Бал результативності (за чотирибальною системою оцінки)	Коментарі щодо присвоєння відповідного бала
Альтернатива 1	1	Цілі прийняття регуляторного акта не можуть бути досягнуті

		(проблема продовжує існувати)
Альтернатива 2	1	Цілі прийняття регуляторного акта не можуть бути досягнуті (проблема продовжує існувати)
Альтернатива 3	4	Цілі прийняття регуляторного акта можуть бути досягнуті повною мірою (проблема більше існувати не буде)

Рейтинг результативності	Вигоди (підсумок)	Витрати (підсумок)	Обґрунтування відповідного місця альтернативи у рейтингу
Альтернатива 1	1	1	Альтернатива не забезпечує досягнення цілей регулювання. За відсутності вигод, кількість неврегульованих витрат залишається значною
Альтернатива 2	1	1	Альтернатива не забезпечує досягнення цілей регулювання. За відсутності вигод, кількість неврегульованих витрат залишається значною
Альтернатива 3	4	4	Альтернатива забезпечує досягнення цілей регулювання. За відсутності неврегульованих витрат, дозволяє досягнути максимальної кількості вигод.

Рейтинг	Аргументи щодо переваги обраної альтернативи/причини відмови від альтернативи	Оцінка ризику зовнішніх чинників на дію запропонованого регуляторного акта
Альтернатива 1	Не внесення змін до чинного Закону залишатиме прогалини у правовому врегулюванні сфери державного резерву, що в свою чергу не дозволить здійснювати ефективне управління такою системою. Від такої альтернативи слід відмовитись.	X
Альтернатива 2	Прийняття рішення щодо внесення змін до діючого Закону вирішує локальні питання та не вирішує проблем у функціонуванні системи державного матеріального резерву в цілому. Від такої альтернативи слід	X

відмовитись.

Альтернатива 3

Прийняття законопроекту сприятиме врегулюванню проблем у функціонуванні системи державного матеріального резерву та реалізації державної політики у сфері державних резервів.

X

V. Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми

Реалізація проекту Закону України передбачає:

створення нового центрального органу виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Першого віце-прем'єр-міністра України - Міністра економіки і який реалізує державну політику у сфері державного резерву;

на базі державних установ, закладів та організацій (склади-холодильники) створення державних підприємств (для забезпечення їх самокупності). Необхідно модернізувати складські потужності державних підприємств, що будуть задіяні в забезпеченні функціонування ефективної системи державного резерву (зберігання матеріальних цінностей державного резерву). Також слід запровадити в Україні спрощену систему відпуску у період надзвичайного та воєнного стану лікарських засобів, імунобіологічних препаратів (вакцин), медичних виробів та допоміжних засобів до них, високовартісного медичного обладнання;

відокремлення мобілізаційного резерву від державного резерву та здійснення його формування в межах резервів, що створюються органами виконавчої влади в межах затверджених мобілізаційних завдань;

уникнення практики створення запасів матеріальних цінностей іншими державними органами у складі державного резерву та надання переваги створенню спеціальних резервів цими державними органами під час формування таких запасів;

зміни до законодавства в частині формування оновленої номенклатури матеріальних цінностей державного резерву, яка забезпечуватиме можливість швидкого реагування держави у кризових ситуаціях і відповідатиме потребам населення і національної економіки за такими напрямками:

- енергетичний кошик (вугілля, газ, бензин, дизельне паливо);
- оборонний кошик (авіаційний керосин, моторні мастила, дизельне паливо, військові сухпайки, комплекти хімічного захисту);
- продовольчий кошик (білкові та супові суміші, замінники материнського молока, капсульовані харчові жири, БАДи, сублімовані овочі та фрукти, продукти тривалого зберігання, таблетки для очищення води);
- медичний кошик (критично важливі лікарські засоби, імунобіологічні препарати (вакцини), медичні вироби та допоміжні засоби до них, високовартісне медичне обладнання, в тому числі знеболювальні, антибіотики, антисептичні засоби, медичні вироби, необхідні для проведення оперативних втручань, екстреної імобілізації, засоби індивідуального захисту тощо).

Запровадження нових підходів до зберігання матеріальних цінностей:

Енергетичний кошик

Паливо:

передача нафтобаз до НАК “Нафтогаз України” для забезпечення створення національного паливного оператора, якого пропонується зробити на базі конфіскованих державою нафтових активів та мереж автозаправних станцій. Депонування обсягів у національного паливного оператора шляхом оформлення смарт-карток - моніторинг незнижуваного залишку з активацією посиленого контролю на період надзвичайного чи воєнного стану;

передача на відповідальне зберігання приватним мережам нафтобаз та автозаправних станцій;

зберігання на території країн Європи.

Вугілля: зберігання на енергогенеруючих підприємствах.

Газ: зберігання в системі газових сховищ НАК “Нафтогаз України”.

Оборонний кошик

Передача на відповідальне зберігання на складах Міноборони та Збройних Сил.

Створення спрощеної системи відпуску на період надзвичайного чи воєнного стану.

Продовольчий кошик

Зберігання на складах системи державного резерву за умови підвищення ефективності роботи підприємств та за рахунок залучення державних та приватних операторів ринку.

Медичний кошик

Зберігання на складських потужностях державних підприємств сфери управління МОЗ, мережі аптечних закладів державної та комунальної форми власності, закладів охорони здоров'я, вітчизняних виробників як заброньований та постійно оновлюваний запас.

Діджиталізація систем звітності про наявність запасів матеріальних цінностей державного резерву, їх рух та облік.

VI. Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги

Прийняття регуляторного акта забезпечить визначення правових, організаційних та фінансово-економічних засад формування в Україні державних резервів та регулювання відносин у цій сфері, а також створить баланс інтересів держави та суб'єктів господарювання (як державного, так і приватного сектору економіки).

Впровадження та виконання вимог запропонованого проекту Закону України не потребує залучення додаткових ресурсів.

VII. Обґрунтування запропонованого строку дії регуляторного акта

Передбачається, що проект Закону України набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Термін дії Закону України «Про державні резерви» не обмежений.

VIII. Визначення показників результативності дії регуляторного акта

Для оцінки результативності регуляторного акта не вбачається можливим визначити показники результативності у кількісній формі. Основні положення законопроекту спрямовані на впровадження ефективного правового регулювання сфери державних резервів.

Визначення орієнтовного розміру втрат та вигод для суспільства, пов'язаних з застосуванням проекту акта є неможливим.

Якісним показником результативності запропонованого регуляторного акту можна визначити можливість забезпечення стратегічних потреб України, можливість надання гуманітарної допомоги та забезпечення потреб держави в особливий період.

IX. Визначення заходів, за допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності дії регуляторного акта

Відстеження результативності дії регуляторного акта буде здійснюватися Міністерством економіки України.

Відстеження результативності дії регуляторного акта здійснюватиметься за допомогою статистичного методу та проводитиметься за допомогою статистичних даних на основі інформації щодо кількості суб'єктів господарської діяльності, які залучені до зберігання матеріальних цінностей державного матеріального резерву (відповідальні зберігачі, резерванти), постачальників матеріальних цінностей державного матеріального резерву тощо.

Базове відстеження результативності дії регуляторного акта здійснюватиметься після набрання чинності регуляторного акта, але не пізніше дня, з якого починається проведення повторного відстеження дії результативності зазначеного акта.

Повторне відстеження результативності дії регуляторного акта здійснюватиметься через рік з дня набрання ним чинності.

Періодичні відстеження результативності здійснюватимуться раз на кожні три роки починаючи з дня закінчення заходів з повторного відстеження результативності цього акта.

Метод проведення відстеження результативності – статистичний.

Вид даних, за допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності – статистичні.

Цільові групи, які залучатимуться для проведення відстеження – суб'єкти господарської діяльності (установи та організацій незалежно від форми власності), що виконують державне замовлення з виготовлення, постачання матеріальних цінностей та зберігання таких цінностей в інтересах держави в особі центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державних резервів.

Заступник Міністра
економіки України

Ігор ФОМЕНКО

ПОВІДОМЛЕННЯ
щодо проекту Закону України
«Про державні резерви»

Міністерством економіки України розроблено проект Закону України «Про державні резерви» відповідно до розпорядження Кабінету Міністрів України від 19 серпня 2022 року № 771-р «Про схвалення Стратегії реформування системи державного матеріального резерву на період до 2025 року», на виконання пункту 1 плану заходів з реалізації Стратегії реформування системи державного матеріального резерву на період до 2025 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 25 листопада 2022 року № 1126-р.

Метою прийняття проекту Закону України «Про державні резерви» є забезпечення реформування діючої на сьогодні системи державного матеріального резерву.

Прийняття проекту Закону України «Про державні резерви» дозволить створити достатній рівень запасів матеріальних цінностей, забезпечить належне зберігання та своєчасне освіження, що в свою чергу забезпечить ефективну підтримку населення, зокрема, в особливий період.

Законопроект розміщено на веб-сайті Мінекономіки в розділі "Обговорення проектів документів".

Зауваження та пропозиції до законопроекту просимо надсилати упродовж 20 днів з дня оприлюднення проекту на адреси:

Міністерства економіки України

01008, м. Київ-8, вул. М. Грушевського, 12/2

Тел/ф. (044) 253-92-15

E-mail: S.tsyhichko@me.gov.ua

Державна регуляторна служба України

01011, м. Київ, вул. Арсенальна, 9/11,

тел.: (044) 254-56-73

E-mail: inform@dkrp.gov.ua

ПРОЕКТ ЗАКОНУ УКРАЇНИ «ПРО ДЕРЖАВНІ РЕЗЕРВИ»

17.02.2023 | 17:08 | Відділ державної політики у сфері державного матеріального резерву
Проект Закону України «Про державні резерви»

Додаткові матеріали

- Аналіз регуляторного впливу до проекту Закону України «Про державні резерви»
 - Порівняльна таблиця до проекту Закону України «Про державні резерви»
 - Пояснювальна записка до проекту Закону України «Про державні резерви»
-